

drittel, og maaske har hørt noget om, at man kan være sikker paa, at det er dansk Smør, naar Lurmærket sidder paa, og han saa læser: „Ekstrafint 84“, bibringes der ham derved den Opfattelse, at naar han gaar ind i Butikken og forlanger ekstrafint Smør til 84, er det selvfølgelig dansk Smør. Det er denne Trafik, man ønsker at standse, det er det, man ikke anser for at være retfærdigt og rigtigt hverken overfor Producent eller Konsument, at noget saadant faar Lov at gaa i Svang.

Og hvad der gælder for Smør i dette Tilfælde, gælder ogsaa for de øvrige Landbrugsprodukter, saaledes Æg. Jeg kunde have ønsket, at der i Lovforslaget var taget lignende Forholdsregler med Hensyn til Æg som med Hensyn til Smør. Med Hensyn til dette sidste er det bestemt, at det skal forhandles i den originale Emballage, hvad der ikke er Tilfældet med de andre Produkter. Maaske stiller der sig uoverstigelige Hindringer og saadanne Vanskeligheder i Vejen fra de handlendes Side, som ikke kunne overvindes, men jeg henstiller til det kommende Udvalg og til den højtærede Minister, om der ikke ogsaa, i alt Fald for Æggene Vedkommende, kunde gøres noget for at faa dem forhandlede i original Emballage eller i alt Fald i en Emballage, der tilkendegiver, fra hvilken Nationalitet Varen stammer.

Jeg skal indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie, idet jeg i Hovedsagen kan slutte mig til det, som det foreligger, og egentlig kunde gaa med til at tage det aldeles uforandret. Men særlig af Hensyn til § 6 vil jeg dog anse det for rettest at henvise Forslaget til Udvalg. I denne Paragraf fastsættes det nemlig, at der ved kgl. Anordning kan fastsættes et for hele Landet gældende Fællesmærke for dansk Smør. Og da der for Øjeblikket er en Institution her i Landet, som har Tilslutning fra saa godt som alle danske Mejerier — for Øjeblikket tror jeg, det er henved 1,300, der ere Medlemmer af denne Forening, altsaa ikke alene Andels- men ogsaa Fælles- og Herregaardsmejerier, og de ere indtraadte i den frivilligt, vel at mærke, hvorved de have tilkendegivet, at de slutte sig til og godkende Foreningens Formaal og Opgave, der netop er den samme, som er udtrykt

i § 6 —, vilde jeg anse det for rigtigst i et Udvalg at overveje sammen med den ærede Landbrugsminister, hvorledes Forholdet mellem Staten og denne Institution kan tænkes ordnet. Jeg gaar nemlig ud fra, at det ogsaa er Landbrugsministerens Hensigt, at dette Lurmærke, som denne Forening ejer, skal være det fælles Mærke, Statens Mærke, Nationalmærket, hvad man nu vil kalde det Mærke, som man ved denne Lov paabyder at paaføre Smøremballage.

Doose: Naar jeg har begæret Ordet i denne Sag, skal jeg allerførst bemærke, at jeg ogsaa i store Træk kan give Lovforslaget min fulde Tilslutning. Naar vi nu her i Landet i saa mange Aar have arbejdet hen til at fremstille første Klasses Varer — det gælder jo ikke alene Smørret, hvorpaa vi jo ere blevne verdensberømte, men ogsaa Æggene og Flæsket —, saa er det heller ikke mere end rimeligt, at der bliver gjort noget for, at andre ikke uberegtiget skulle gaa os i Næringen, sælge deres Varer og give dem ud for danske Varer, gode Varer, naar de i Virkeligheden ikke ere det. Det er dette, hvorpaa Lovforslaget vil raade Bod, og jeg er derfor glad ved, at det er fremkommet. Jeg kan i mangt og meget slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Carl Hansen) udtalte, og jeg behøver egentlig ikke til hans Udtalelser at føje saa grumme meget; men nogle ganske korte Bemærkninger vil jeg dog gøre til Lovforslaget. — Der staar i § 1, at Varer, som indføres, skulle være forsynede med Mærker eller Betegnelser, som angive, fra hvilket Land Varerne stamme, fra hvilken Nation de ere komne. Det er maaske lige strengt nok. Kunde det ikke være tilstrækkeligt, naar de bleve mærkede saaledes, at de vare betegnede som fremmede Produkter? Derved var det angivet, at de ikke vare danske, men fremmede. Der er maaske dog nogle, i Særdeleshed blandt dem, som ville købe billigt, som ville føle sig trykkede, hvis det hed russisk eller galizisk Smør eller havde en lignende Betegnelse. Endskønt de nok vidste, at det var fremmede Varer i Almindelighed, vilde de dog finde sig i det, men vilde finde det mindre behageligt, naar de hørte,